

[Taanquist]

titel, at offentligt ansatte ikke udviser samfundsloyalitet, ville være nok til, at socialdemokratiet må afvise det. Vi tror ikke, at de offentligt ansatte udviser mindre solidaritet end andre.

Dette angreb på de offentligt ansatte følges op af straffeforanstaltninger i de enkelte paragraffer. Efter § 1 skal alle offentligt ansatte nu behandles væsentligt ringere end funktionærer, der er ansat på det private arbejdsmarked. Det opsigelsesvarsel, der efter funktionærloven er det minimale for nyanførte i de private erhverv, skal være det, der er gældende for alle offentligt ansatte. Uanset hvor betroet en stilling man bestrider, eller hvor længe man har været ansat, så skal man kunne afskediges med 3 måneders varsel. Det fremgår jo tydeligt, at de *skal* afskediges.

Ingen tror selvfølgelig på, at de kan ansættes i det private erhvervsliv. Enhver ved, at der i forvejen står 200.000–300.000 mennesker og venter på at blive tilbudt beskæftigelse dér.

Afskedigelser af offentligt ansatte vil medføre dårligere offentlig service og større arbejdsløshed. Det burde efterhånden være gået op for fremskridtspartiet, at befolkningen ikke ønsker fremskridtspartiets politik, og at den ikke stoler på partiets mirakelløsninger. Den danske befolkning ønsker en god offentlig service, og den danske befolkning ved, at en god offentlig service er en betingelse for, at det private erhvervsliv kan fungere.

Collet (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Bo Kristensen, ikke kan være til stede, skal jeg i stedet fremlægge partiets holdning i denne sag.

Det foreliggende lovforslag er en del af fremskridtsprogrammet, hedder det i begrundelsen til forslaget, og desværre må jeg sige, at vi i det konservative folkeparti mener, at forslaget bygger på et urealistisk grundlag. Det hedder i begrundelsen for lovforslaget: »Troskabspatriotisme og loyalitet skal ikke købes med pensionsprivilegier«.

Umiddelbart lyder dette måske meget smukt og idealistisk, men desværre kommer fremskridtspartiet ikke med alternative bud på, hvordan vi på anden vis sikrer, at en række væsentlige, ja, ofte livsvigtige opgaver til enhver tid vil blive varetaget.

Det kan vel ikke være seriøst ment, at man her fra fremskridtspartiets side kan henviser til 1.000 tjenestemandstillinger, som man ifølge forslaget ønsker opretholdt. Hvordan er man i øvrigt nået frem til dette helt specielle tal? Og hvordan forestiller fremskridtspartiet sig reaktionen hos de ca. 165.000 tjenestemænd, som nu pludselig må se sig frataget rettigheder, som de i årevis har disponeret efter, i tillid til at de kan sikre deres pensionisttilværelse?

Faktisk må der sættes spørgsmålstegn ved, om det foreliggende forslag ikke strider imod grundlovens § 73 såvel som § 27, der taler om såvel velerhvervede rettigheder, der ikke kan fratages indehaveren, som en pensionsordning for tjenestemænd som garanti imod uberettiget afskedigelse, forflyttelse m.v. Denne væsentlige indvending har fremskridtspartiet øjensynlig ikke taget højde for.

Det konservative folkeparti vil naturligvis gerne være med til at bremse væksten i den offentlige sektor, men det er ingen farbar vej via alt for drastiske indgreb at ødelægge kontinuiteten, sådan som f. eks. forslaget om at nedsætte optagelsestallet til de videregående uddannelser fra 19.000 pr. år til 3.000 ville gøre det. I et samfund i rivende udvikling er det overordentlig vigtigt at bibeholde en kontinuerlig udvikling ikke mindst på det uddannelsesmæssige område og i forskerrekruiteringen. Inden for forslagets egne rammer er der altså også tale om betydelige mangler og u hensigtsmæssigheder.

Det konservative folkeparti kan ikke tilslutte sig den negative holdning til tjenestemandssystemet, som ligger til grund for forslaget. Tværtimod mener vi, at samfundet generelt har været særdeles godt tjent med tjenestemandssystemet. Ikke mindst har de senere års arbejdskonflikter på så centrale områder som f. eks. politiets, lægernes og flyveledernes i høj grad vist, hvor vigtigt det er at bibeholde en institution, som forhindrer totale lammelser inden for fundamentalt vigtige sektorer.

Den store loyalitet og pligtopfyldenhed, som generelt er kendetegnende for vore tjenestemænds arbejde, er noget, vi alle bør værdsætte og sætte stor pris på, også i bogstavelig forstand. I det konservative folkeparti anser vi det således for både rimeligt og naturligt, at der fra samfundets side ydes no-